

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

07 iunie 2023

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Guzun Ion,

Judecători – Eremciuc Ghenadie și Daguța Sergiu

examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către avocatul Cecan Mihaela în numele inculpatului, împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 01 octombrie 2020 și deciziei Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 08 noiembrie 2022, în cauza penală în privința lui,

Priseajni Ruvim XXXXX, născut la XXXXX,
originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 20.03.2017 – 01.10.2020;

Instanța de apel: 23.10.2020 – 08.11.2022;

Instanța de recurs: 28.03.2023 – 07.06.2023.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Central din 01 octombrie 2020, *Priseajni Ruvim XXXXX* a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute la:

- art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal și în baza acestei Legi i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani 8 (opt) luni, fără aplicarea amenzii;

- art. 177 alin. (2) lit. a) Cod penal și în baza acestei Legi i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de 200 (două sute) ore muncă neremunerată în folosul comunității;

- art. 314 alin. (1) Cod penal și în baza acestei Legi i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an.

În temeiul art. 84 alin. (1) și art. 87 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui *Priseajni Ruvim XXXXX* i s-a stabilit o

pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani și 6 (șase) luni, fără aplicarea amenzii, cu executarea pedepsii închisorii în penitenciar de tip semiînchis.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.1. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond, *în fapt*, a reținut că Priseajni Ruvim XXXXX la data de 20.02.2017, aproximativ la ora 08:40, aflându-se în apropiere de poarta de la intrare pe teritoriul colegiului de muzică „Ciprian Porumbescu”, amplasat pe str. Ciprian Porumbescu, 18 mun. Bălți, având scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, fără careva motiv, a îmbrâncit-o pe minora XXXXX, de la care ultima a căzut jos la pământ, după care cu forța i-a smuls din mână dreaptă a numitei XXXXX o geantă de culoare neagră, în care se aflau bunuri în sumă de 13 130 lei, ceea ce constituie prejudiciu material considerabil pentru XXXXX.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, *în drept*, acțiunile inculpatului au fost încadrate juridic în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, jaful, adică *sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei ori cu amenințarea aplicării unei asemenea violențe și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Tot el, în perioada de timp a lunilor februarie - martie 2017, aflându-se pe teritoriul mun. Bălți, urmărind scopul încălcării inviolabilității vieții personale a cunoscutei sale XXXXX, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și dorind survenirea acestora, fără consimțământul ultimei, a publicat în rețeaua de socializare „OK.ru” informații despre viața personală, ce constituie secret personal, și anume a publicat fotografii în care XXXXX apare în ipostaze intime, răspândindu-le astfel informațiile prin mass-media.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, *în drept*, acțiunile inculpatului au fost încadrate juridic în baza art. 177 alin. (2) lit. a) Cod penal, adică *încălcarea inviolabilității vieții personale, manifestată prin culegerea ilegală sau răspândirea cu bunăștiință a informațiilor, ocrotite de lege, despre viața personală ce constituie secret personal sau familial al altei persoane fără consimțământul ei, într-un discurs public, prin massmedia.*

Tot el, în perioada de timp a lunii martie - aprilie 2017, aflându-se pe teritoriul mun. Bălți, urmărind scopul determinării XXXXX la depunerea de declarații mincinoase, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și dorind survenirea acestora, prin constrângere psihică, cu oferire de a-i cadona o brățară din aur cu prețul de 3 000 lei, precum și prin amenințarea aplicării violenței asupra lui XXXXX, care este partea vătămată în cadrul cauzei penale nr. 2017040381 de învinuirea lui Priseajni Ruvim în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, aflate pe rol în instanța de judecată, determinând-o astfel la depunerea de declarații mincinoase.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, *în drept*, acțiunile inculpatului au fost încadrate juridic în baza art. 314 alin. (1) Cod penal, adică *determinarea, prin constrângere a părții vătămate la depunerea de declarații mincinoase.*

2. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, împotriva acesteia au declarat apel:

- *avocatul Cecan Mihaela în numele inculpatului Priseajni Ruvim*, prin care a solicitat casarea integrală a sentinței instanței de fond și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Priseajni Ruvim sa fie achitat.

În motivarea apelului, pe capătul de învinuire înaintat în baza art. 187 alin (2) lit. e), f.) Cod penal s-a invocat faptul că partea acuzării urma sa elucideze pe deplin circumstanțele cauzei penale cercetate, or în prezenta cauză există o serie de divergențe dintre declarațiile participanților la proces și poziția acuzării. Totodată, a considerat că în prezenta speță lipsesc elementelor infracțiunii, având în vedere că latura obiectivă a infracțiunii de jaf se constituie din sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, care se determină prin următoarele criterii definitorii: criteriul obiectiv, care se exprimă că acțiunea de luare se realizează în prezenta victimei sau altor persoane care văd acțiunea făptuitorului, observa cele săvârșite, conștientizează semnificația juridică a celor comise; criteriul subiectiv, care se exprimă în convingerea făptuitorului, bazată pe premise obiective că el acționează în mod manifestat (vădit) pentru cei din jur, care îi văd fapta, observă cele săvârșite de făptuitor și percep semnificația juridică a faptei lui.

Fiind audiată, partea vătămată XXXXX, atât la urmărirea penală, cât și în instanța de judecata, a depus declarații contradictorii, care totodată se contrazic cu alte probe anexate la materialele cauzei.

Mai mult, potrivit declarațiilor părții vătămate, este cert faptul că i-a fost sustrasă geanta, pe motiv că inculpatul cerea să-i fie întroși banii cheltuiți, iar partea vătămată nu îi avea atunci cu sine. În cazul dat, acțiunile inculpatului nicidecum nu pot fi încadrate juridic în jaf, ci în baza art. 352 Cod penal, samavolnicia, adică exercitarea unui drept legitim sau presupus în mod arbitral și prin încălcare stabilite, daca s-au cauzat daune în proporții mari intereselor publice sau drepturilor intereselor ocrotite de lege ale persoanelor.

Cu referire la învinuirea înaintată în baza art. 314 alin (1) și art. 177 alin. (2) lit. a) Cod penal, apelanta a ținut să menționeze că partea vătămată a recurs la asemenea metode cu scopul de a se răzbuna pe inculpat, căci martorii Ivancea Vera, Priseajnaia Ludmila în ședința de judecata au declarat faptul ca Valeria a zis față de aceste persoane că dacă Ruvim va încerca sa fie cu altcineva, aceasta va face tot posibilul ca acesta sa fie închis, adică sau cu ea, sau fără nimeni. Toți martorii apărării (Ivancea Vera, Priseajnaia Ludmila, Priseajnaia Vera, Burlacu Igor) fiind audiați în ședința de judecata au declarat cat Ruvim se comporta frumos cu ea, fiind o fire foarte liniștită, el permanent o ajuta pe ea și niciodată nu au văzut ca el să o lovească sau să o ofenseze.

Subsidiar, la materialele cauzei nu sunt careva probe care să demonstreze că a fost cercetat profilul părții vătămate pe Odnolassniki.ru, Ok.ru în care să se ateste dacă sunt fotografii indecente sau că a fost verificat autorul plasării și perioada când acestea au fost plasate (dacă în realitate a avut loc sau nu).

La fel, nu s-au verificat declarațiile părții vătămate. Aici ajungem la concluzia că partea vătămată a vrut doar să se victimizeze. Or, fotografiile intime rezultă că au fost făcute în perioada când aceasta se afla în relație cu alt tânăr, nefiind exclus că partea vătămată singură a făcut pozele discutate.

Mai mult, s-a atras atenția asupra faptului ca instanța de fond, chiar dacă a constatat vinovăția inculpatului, era obligată să constate prescripția tragerii la răspundere penală pe capătul de învinuire înaintat în baza art. 177 alin. (2) lit. a) Cod penal, infracțiune care conform art. 16 Cod penal se clasifică ca infracțiune ușoară și în temeiul art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare;

- *Priseajni Valentina în interesele inculpatului Priseajni Ruvim*, care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie prezenți în ședință Gheorghiu V., Bejenaru A. și Blandură D. în condițiile legii procesual penale. Să fie remise în adresa lui Priseajni Ruvim copiile încheierilor motivate, referitor la cererile și demersurile înainte instanței de judecată conform dispozițiilor art. 342 alin.(4) Cod de procedură penală pentru a fi elucidate unele aspecte ale cauzei penale necunoscute până acum. Să fie efectuată expertiza tehnică referitor la brățara de aur, ce aparține cu drept lui XXXXX pentru constatarea provenienței acesteia.

3. Prin decizia Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 08 noiembrie 2022, apelul declarat de către Priseajni Valentina în interesele lui Priseajni Ruvim a fost respins ca inadmisibil, iar apelul declarat de către avocatul Cegan Mihaela în interesele inculpatului Priseajni Ruvim a fost admis din alte motive decât cele invocate, cu casarea sentinței, inclusiv din oficiu, și cu pronunțarea unei hotărâri noi după cum urmează :

În temeiul art. 60 CP, art. 389 alin. (4) pct. 3) CPP, Priseajni Ruvim XXXXX pe art. 177 alin. (2) lit. a) și art. 314 alin. (1) CP se liberează de pedeapsa penală, în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

Priseajni Ruvim XXXXX se consideră condamnat pe art. 187 alin. (2) lit. e), f) CP cu stabilirea pedepsei de 4 ani 8 luni închisoare fără amendă, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, dispozițiile sentinței se mențin fără modificări.

3.1. Pentru a se pronunța în sensul dat, instanța de apel a relevat că prima instanță, corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul a săvârșit anume infracțiunile imputate prin actul de învinuire, aplicând pedepse echitabile și proporționale faptelor comise. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

În acest sens, instanța de fond întemeiat a pronunțat o sentință de condamnare, reținând la baza acesteia declarațiile părții vătămate audiate în instanță și cumulul de

probe scrise, care coroborează reciproc: plângere de la Gheorghiță Zinaida din data de 01.03.2017 (Vol. I, f.d. 4); informația parvenită la IP Bălți din 21.02.2017 de la cet. XXXXX (Vol. I, f.d. 5); proces-verbal de cercetare la fața locului din data de 23.02.2017 (Vol. I, f.d. 14); foto-tabel la procesul de cercetare la fața locului (Vol. I, f.d. 15-19); proces-verbal de examinare a obiectului din 02.03.2017, în cadrul căreia au fost supuse examinării obiectele ridicate de la Priseajni R. (Vol. I, f.d. 20); ordonanță de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din data de 02.03.2017 (Vol. I, f.d. 21); ordonanță de ridicare din data de 02.03.2017, a fost ridicată de la XXXXX o brățară de aur (Vol. I, f.d.24); proces-verbal de ridicare din 02.03.2017 la domiciliul lui XXXXX (Vol. I, f.d. 25); foto-tabel la procesul de ridicare din data de 02.03.2017 (Vol. I, f.d. 28); ordonanță de ridicare din data de 06.03.2017 în localul colegiului de muzică (Vol. I, f.d. 39), proces-verbal de ridicare din data de 06.03.2017, de la cet. Zaiăț G. a fost ridicat o copie xerox (Vol. I, f.d. 40); poza xerox cu text ridicat de la cet. Zaiăț G. (Vol. I, f.d. 41); proces-verbal de ridicare din data de 26.04.2017 de la cet. XXXXX (Vol. II, f.d. 33); proces-verbal de examinare a obiectului din data de 26.04.2017 la cet. XXXXX (Vol. II, f.d.34); anexă foto-tabel la procesul-verbal din 26.04.2017 (Vol. II, f.d. 35-65); proces-verbal de confruntare din 26.04.2017 (Vol. II, f.d. 112-113); proces-verbal de cercetare la fața locului din data de 11.05.2017 la cet. Rîliscăea Alexandra (Vol. II, f.d. 125-152); proces-verbal de interogare a martorului Gheorghită Zinaida în instanța de judecată din data de 05.06.19 (Vol. II, f.d.9a-10), proces-verbal de interogare a martorului Vasilachi Eugenia în instanța de judecată din data de 05.06.19 (Vol. II, f.d. 14); proces-verbal de interogare a martorului Roman Iurie în instanța de judecată din data de 04.09.19 (Vol. III, f.d. 18); proces-verbal de interogare a martorului Bleandură Daniel în instanța de judecată din data de 11.09.19 (Vol. II, f.d. 21-22); proces-verbal de interogare a martorului Zaiăț Gabriela în instanța de judecată din data de 11.09.19 (Vol. II, f.d. 23); ordonanță privind neînceperea urmăririi penale și clasarea procesului penal din data de 21.11.2018 (Vol. III, f.d. 63-64); ordonanță privind neînceperea urmăririi penale și clasarea procesului penal din data de 09.11.2018 (Vol. III, f.d. 70- 75); ordonanță privind neînceperea urmăririi penale și clasarea procesului penal din data de 21.11.2018 (Vol. III, f.d. 76-79); proces-verbal de interogare a martorului Ivancea Vera din data de 20.02.2020 (Vol. III, f.d. 153-154).

Asupra probelor enumerate, instanța de apel a statuat că acestea sunt suficiente, pertinente și concludente, iar un asemenea ansamblu de probe demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului, fiind administrate de partea acuzării în cadrul ședinței instanței de apel în respingerea argumentelor din apelul avocatului declarat în interesele inculpatului.

Argumentele părții apărării precum, că în acțiunile inculpatului Priseajni Ruvim lipsește latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii de jaf, instanța de apel le-a considerat neîntemeiate și declarative, deoarece declarațiile părții vătămate XXXXX coroborează cu declarațiile martorului Bleandură Daniel, inculpatului Priseajni Ruvim, martorilor Priseajnaia Liudmila și Priseajnaia Valentina, prin care s-a demonstrat faptul, că Priseajni

Ruvim a prezentat colaboratorilor de poliție bunurile sustrase de la partea vătămată XXXXX.

În privința criticelor apărării precum că partea vătămată XXXXX i-a predat benevol geanta cu laptopul pentru a le ține, deoarece ea s-a dus să ducă geanta cu mâncare în cămin, iar ulterior urmau să meargă în oraș, instanța a considerat această versiunea ca fiind o tactică a apărării întreprinsă cu scopul de eschivare a inculpatului de la răspunderea penală pentru fapta comisă.

Cât privește ipoteza apărării precum că în acțiunile inculpatului Priseajni Ruvim se regăsesc semnele constitutive ale infracțiunii de samavolnicie prevăzută la art. 352 Cod penal, și nicidecum cele ale jafului, instanța de apel a respins aceste argumente ca nefondate, or prin declarațiile date de către partea vătămată XXXXX aceasta a declarat că: *„Ruvim a întâlnit-o la autogara din Bălți și împreună au mers până la poarta Colegiului de Muzică „Ciprian Porumbescu”. Ajungând la poartă între ei a început o ceartă, inculpatul a solicitat să-i restituie toate cadourile care le-a primit de la el. Pe neașteptate acesta i-a smuls geanta din mână, a lovit-o cu aceasta în cap, după care a fugit. În geantă se afla calculatorul, portmoneul cu 100 lei, carnetul de student și note, o brățară din aur, o punguță cu cartele sim, cardul bancar de la colegiu, un parfum, pieptene, cosmetică, cercei, pastile, încărcător și căști de la telefon, modemul de la internet”.*

Astfel că, inculpatul a aplicat și violența față de partea vătămată, acțiune obligatorie care se absoarbe de latura obiectivă a infracțiunii de jaf, care de altfel, a fost reglementată expres și în norma de incriminare la art. 187 Cod penal *„aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei”*.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de judecată, cu respectarea prevederilor art. 61, 75 Cod penal, a ținut seama de: scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni; de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, ce țin de gravitatea faptei penale considerată ca fiind săvârșită de inculpat, urmările prejudiciabile, motivul săvârșirii infracțiunii, atitudinea societății față de pedeapsa penală ce urmează a-i fi stabilită inculpatului pentru fapta săvârșită, persoana inculpatului care anterior nu a fost în conflict cu legea penală, a comis mai multe infracțiuni din categoria celor ușoare, mai puțin grave și, respectiv, grave, la domiciliu se caracterizează pozitiv, la evidența medicului psihiatru sau narcolog nu se află.

Reieșind din cele reținute mai sus, instanța a ajuns la concluzia de a-i stabili inculpatului o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani și 8 (opt) luni, făcând uz și de prescripțiile art. 70 alin (3¹) Cod penal.

Referitor la vinovăția inculpatului Priseajni Ruvim înaintată în baza art. 177 alin. (2) lit. a) Cod penal și art. 314 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a constatat că aceasta a fost dovedită pe deplin prin prisma probelor administrate în prezenta cauză penală.

Însă, în speța dată s-a constatat aplicabilitatea prevederilor art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, potrivit căroră sentința de condamnare se adoptă fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute de art. 57 și 58 Cod penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art. 93 Cod penal sau al expirării termenului de prescripție.

În acest sens, instanța a reținut că infracțiunea prevăzută la art. 177 alin. (2) lit. a) Cod penal, potrivit reglementărilor expuse la art. 16 alin. (2) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor ușoare, iar în conformitate cu art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare.

La fel, infracțiunea prevăzută la art. 314 alin. (1) Cod penal, potrivit reglementărilor expuse la art. 16 alin. (3) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, iar în conformitate cu art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave.

În aceeași ordine de idei, a fost stabilit că acțiunile infracționale ale inculpatului Priseajnîi Ruvim încadrate în baza art. 177 alin. (2) lit. a) și art. 314 alin. (1) Cod penal au fost săvârșite în anul 2017, deci de la comiterea lor a trecut mai mult de 2 și 5 ani, fapt ce a determinat instanța de apel de a libera inculpatul de pedeapsa penală, în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

Cu referire la apelul declarat de către mama inculpatului Priseajnîi Ruvim, Priseajnîi Valentina, instanța a remarcat că Priseajnîi Valentina nu are nici o calitate procesuală în cauza dată, nu a fost recunoscută ca reprezentant legal al inculpatului, nu întrunește respectivele condiții conform normelor procedurale, iar prin trimitere la prevederile art. 401 Cod de procedură penală, aceasta nu este în drept să declare apel.

Din aceste considerente, apelul declarat de către Priseajnîi Valentina a fost respins ca inadmisibil.

4. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către *avocatul Cecan Mihaela în numele inculpatului Priseajnîi Ruvim*, care invocând temeiurile pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor pronunțate pe caz, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Priseajnîi Ruvim să fie achitat de sub învinuirea înaintată, pe toate capetele de acuzare.

În susținerea recursului, reclamanta afirmă că partea acuzării urma să elucideze pe deplin circumstanțele cauzei penale cercetate, or în prezent există o serie de divergențe dintre declarațiile participanților la proces, a martorilor acuzării și declarațiile părții vătămate.

De asemenea, consideră reclamanta că instanța de apel a emis o decizie nemotivată, nu s-a expus asupra tuturor argumentelor invocate de apelant în cererea de apel, cauza fiind examinată arbitrar și superficial.

Decizia instanței de apel cât și cea a instanței de fond nu corespund exigențelor prevăzute în art. 101 Cod de procedură penală, privind evaluarea și aprecierea probelor administrate în cadrul cauzei penale. Or, aprecierea completă și justă a probelor trebuie să se întemeieze pe o analiză minuțioasă a materialului probator și apoi pe o sinteză a evaluărilor făcute.

Analiza probelor presupune examinarea fiecărui element probatoriu în parte, pentru a se înlătura tot ce nu are legătură cu cauza, tot ce este vag și nesigur. În cadrul operației de sinteză, probele sunt examinate în ansamblul lor, confirmându-se unele pe altele și ducând la o concluzie univocă, ce trebuie să fie reflectată în soluția dată cauzei, care urmează a fi motivată astfel încât raționamentele ce au stat la baza aprecierii probelor să poată fi supuse controlului judiciar.

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii.

Mai mult, dacă e să atragem atenția la declarațiile părții vătămate precum că inculpatul i-a luat geanta deoarece cerea ca dânsa să-i întoarcă banii cheltuiți de inculpat cu partea vătămată, iar partea vătămată la acel moment nu avea bani cu sine, acțiunile inculpatului nicidecum nu pot fi calificate ca jaf, ci, ipotetic vorbind, ar putea fi calificate mai degrabă ca samavolnicie, infracțiune prevăzută de art. 352 Cod penal, adică exercitarea unui drept legitim sau presupus în mod arbitrar și prin încălcarea ordinii stabilite, dacă s-au cauzat daune în proporții mari intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor.

În contextul celor invocate mai sus, sentința instanței de fond, cât și decizia instanței de apel, apărătorul le consideră neîntemeiate și pasibile de a fi casate, deoarece atât instanța de apel, cât și instanța de fond, la baza hotărârilor adoptate s-au bazat doar pe declarațiile părții vătămate și a reprezentantului legal date la urmărirea penală, declarații care urmau a fi apreciate critic din punct de vedere al veridicității lor, astfel că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au apreciat corect probele, iar la baza deciziei de condamnare nu au fost puse probe pertinente concludente, utile și veridice, care ar fi dovedit vinovăția inculpatului în comiterea în rațiunilor încriminate, decizia fiind bazată în exclusivitate pe presupuneri care nu pot sta la baza emiterii unei decizii de condamnare, iar toate dubiile neînlăturate în condițiile leii urmează a fi interpretate în favoarea bănuțului, învinutului și inculpatului or, acuzatorul de stat nu a întreprins măsuri, nu a prezentat probe concludente și certe în confirmarea vinovăției inculpatului
Priseajnii Ruvim.

4.1. Procurorul a prezentat referință pe marginea recursului depus de partea apărării, și a pledat pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel a pronunțat o hotărâre legală și pe deplin motivată.

5. Examinând recursul ordinar declarat, în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Soluția de inadmisibilitate a recursului declarat se întemeiază, în drept, pe dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, potrivit căreia instanța examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurent.

Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă în cerere temeiuri care în mod evident nu sânt subsecvente circumstanțelor cauzei, sau când argumentele formulate de recurent sânt nefondate.

Din conținutul cererii de recurs ordinar, se constată că recurenta face trimitere la temeiurile de casare stipulate de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 12) Cod de procedură penală, menționând că hotărârile judecătorești pronunțate în privința inculpatului sunt neîntemeiate, deoarece din probele administrate de către partea acuzării nu rezultă cu certitudine vinovăția lui Priseajni Ruvim în comiterea infracțiunilor incriminate prin actul de învinuire.

Asupra alegațiilor în cauză, Colegiul penal atestă, din conținutul hotărârilor pronunțate la caz că, instanțele de fond au cercetat sub toate aspectele probele administrate, iar în demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea jafului au fost reținute următoarele probe directe și concludente: informația telefonică parvenită la Unitatea de Gardă al IP Bălți din 20.02.2017 ora 08:46 de la XXXXX, potrivit căreia lângă Colegiul de Muzică la ora 08:30 o persoană cunoscută i-a sustras geanta din mână (f.d. 5, vol. I) și procesul-verbal de cercetare la fața locului din 23.02.2017 ora 17:00, potrivit căruia a fost supusă cercetării geanta de culoare neagră adusă de Priseajni Ruvim XXXXX, ce-i aparține lui XXXXX. Procesul-verbal a fost întocmit în prezența lui Priseajni Ruvim XXXXX, Gheorghîță Zinaida și XXXXX, procesul-verbal fiind contrasemnat de către persoanele respective fără a fi invocate careva obiecții (f.d. 14-19, vol. I). Probele materiale enumerate coroborează pe deplin cu declarațiile părții vătămate și ale martorilor audiați în prezenta cauză penală, iar susținerea poziției apărării precum că, la caz, lipsesc probe care ar dovedi vinovăția inculpatului în comiterea faptelor reținute prin actul de

învinuire, este apreciată ca constituind o tactică a părții apărării întreprinsă cu scopul de a se evita tragerea la răspundere penală a inculpatului.

Concomitent, Colegiul penal va respinge opinia reclamantei prin care consideră că fapta inculpatului de sustragere conține elementele samavolniciei, deoarece versiunea dată nu și-a găsit confirmare prin prisma probelor administrate pe caz, or aceasta este întemeiată exclusiv pe declarațiile inculpatului.

În ceea ce privește comiterea infracțiunii prevăzute la art. 177 alin. (2) lit. a) Cod penal, instanțele de fond corect au reținut că perioada plasării pozelor părții vătămate s-a suprapus cu perioada deposedării acesteia de laptop de către inculpat. Mai mult, partea vătămată a declarat că în acel laptop erau salvate parolele de pe rețelele de socializare a acesteia, iar din conținutul fotografiilor anexate la materialele cauzei, instanțele de fond au constatat cu certitudine faptul că pozele cu conținut intim au fost făcute în apartamentul situat pe XXXXX, care era închiriat de către inculpatul Priseajnii Ruvim XXXXX, faptul respectiv fiind recunoscut și de către inculpat. Aceste circumstanțe vin să demonstreze, înafara oricărui dubiu rezonabil că anume Priseajnii Ruvim a plasat pozele cu conținut intim ale părții vătămate pe rețelele de socializare.

Referitor la infracțiunea prevăzută la art. 314 alin. (1) Cod penal, instanțele de fond just au stabilit că în speță, XXXXX avea statut de parte vătămată în cadrul cauzei penale nr. 2017040381 de învinuire a cet. Priseajnii Ruvim XXXXX în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal.

Prin urmare, în prezenta cauză penală s-a constatat că partea vătămată XXXXX pe parcursul lunilor martie-aprilie 2017, în perioada desfășurării urmăririi penale pe cauza nr. 2017040381 de învinuire a cet. Priseajnii Ruvim XXXXX în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Codul penal, era sunată periodic de către inculpatul Priseajnii Ruvim XXXXX și amenințată pentru a-și schimba declarațiile, ulterior întâlnindu-se în oraș la insistența inculpatului, acesta i-a propus părții vătămate 3 000 lei pentru a-și retrage plângerea, ca dosarul să nu ajungă în instanță, faptul respectiv integral fiind confirmat și prin declarațiile martorului Gheorghii Zinaida, care a menționat că: *„Fiica sa era rugată de inculpat și de mama acestuia să-și retragă cererea depusă, inculpatul o influența să-și schimbe declarațiile. Cunoaște de la Valeria că inculpatul i-a propus 3 000 lei pentru a-și retrage plângerea. Partea vătămată se temea de inculpat, acesta vorbea urât cu ea”*, iar careva temeiuri de a nu crede acestor declarații instanțele de fond nu au constatat.

Prin urmare, argumentele reclamantei indicate în recursul ordinar de pe rol prin care se susține lipsa unui probatoriu în stabilirea vinovăției inculpatului, Colegiul penal le respinge ca fiind declarative și nefondate, deoarece, așa cum s-a arătat *supra*, instanțele de fond au acordat o atenție sporită materialelor acestei cauze, înlăturând justificat și prin argumente temeinice criticile părții apărării privind nevinovăția lui Priseajnii Ruvim.

Astfel, Colegiul penal constată că la judecarea apelului, instanța de apel a respectat prevederile art. art. 414-419 Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Având în vedere cele relatate, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune inadmisibilitatea recursului ordinar declarat în speță, ca fiind vădit neîntemeiat.

6. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Cecan Mihaela în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 08 noiembrie 2022, în cauza penală în privința lui *Priseajni Ruvoim XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **13 iulie 2023**.

Președinte

Guzun Ion

Judecători

Eremciuc Ghenadie

Daguța Sergiu